Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26422
Copyright: Admont, Benediktinerstift

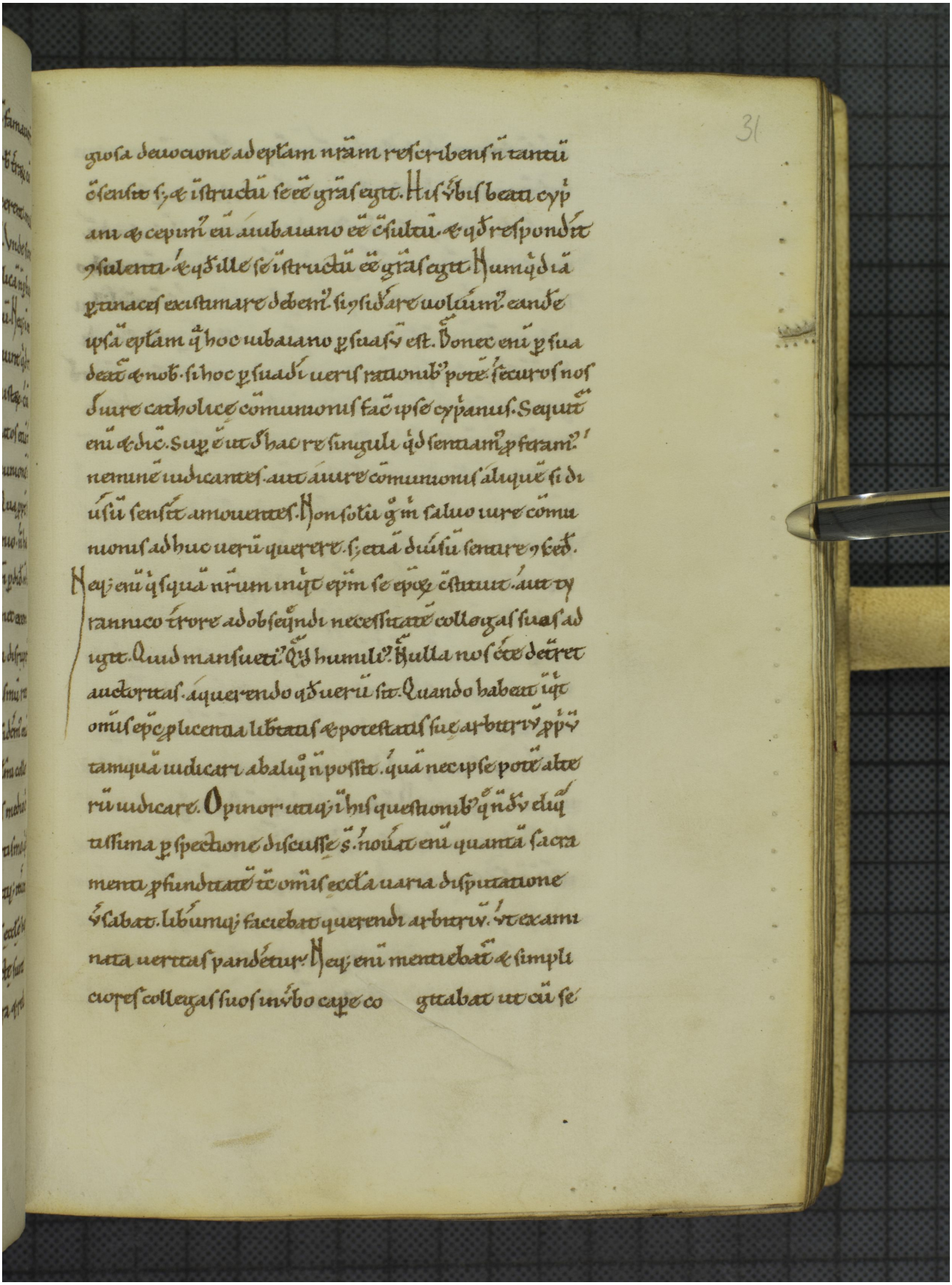

31

gnosa deuocione ad eplam nram rescribens n tantu
ō sensu s; ē istructu se ee grias egit. His vbis beatu cyp
anu ē cepim eu aurbanano ee ōsultu. ē qd respondit
ysalenta. ē qd ille se istructu ee grias egit. Hum qd ia
p tanaces existimare debem si ysidare uolum eande
ipsa eplam q hoc urbanano p suasu est. Donec enu p sua
deat ē nob. si hoc p suadi ueris rationib pote securos nos
dure catholice comunionis fac ipse cypanus. Sequit
enu ē dic. Sup ē ut d hac re singuli qd sentiam p feram
nemine iudicantes. aut aure comunionis aliquē si di
usu sensit amouentes. Non solu g m saluo iure comu
nionis adhuc ueru querere. s; etia dusu sentire ysed.
Neq; enu q squa nrum inq epm se epc ēstituit. aut ty
rannico trore ad obseqndi necessitate collegas suas ad
igit. Quid mansueti. Qd humili. Nulla nos ecce decret
auctoritas. aquerendo qd ueru sit. Quando habent iqt
omis epc p licentia libertis ē potestatis sue arbitriu pp
tamqua iudicari abaliq n possit. qua nec ipse pote alte
ru iudicare. Opinor utiq; i his questionib q n d eliq
tissima p spectione discusse s. nouat enu quanta sacra
menta p fundtate te omis eccla uaria disputatione
vsabat. libumq; faciebat querendi arbitriu. vt examin
nata uertas pandetur. Neq; enu mentiebat ē simpli
ciores collegas suos in vbo capere co gitabat ut cu se